

WSTĘP

Czy znajomość zjawisk fizycznych pozwalających na pisanie długopisem lub wytwarzanie, przesyłanie i wykorzystanie energii elektrycznej jest niepotrzebna, aby korzystać z zalet, jakie daje pisanie długopisem czy oświetlenie elektryczne? Czy zbędna jest także wiedza o działaniu sztucznej

inteligencji, aby upraszczać sobie pracę za pomocą ChatGPT?

W pierwszej części poradnika pokażę Ci, jakie ograniczenia ma ChatGPT. W dalszej, znacznie obszerniejszej części, zatytułowanej „Promptopedia”, objaśnię, jak można wykorzystać jego mocne strony.

WŁĄCZENIE CHATGPT PO POLSKU

Pierwszym krokiem jest wpisanie w wyszukiwarkę adresu URL <https://chat.openai.com/chat>. Następnie użytkownik musi wykonać test bezpieczeństwa, który wykaże, że nie jest robotem. Test ten polega na kliknięciu znaczka lub wybraniu odpowiednich obrazków.

Trzecim etapem jest rejestracja. Podczas rejestrowania się obligatoryjne jest chociażby podanie imienia oraz nazwiska, a także potwierdzenie, że

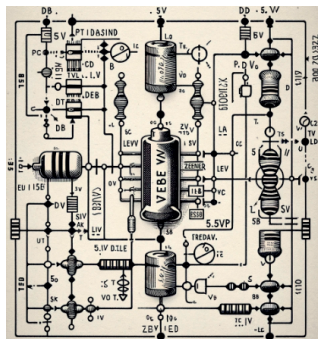
jest się osobą pełnoletnią (wymaga tego regulamin projektu). Następnie należy przejść przez drugi etap weryfikacji, który polega na podaniu swojego numeru telefonu, na który wysłany zostanie SMS aktywacyjny. Jeśli numer zostanie poprawnie zweryfikowany, otrzymasz możliwość korzystania z ChatGPT. Proces rejestracji można przyspieszyć, jeśli posiada się konto Google lub Microsoft.

CZY MOŻNA WYKRZYĆ, ŻE TEKST PISANY BYŁ PRZEZ CHATGPT?

Tak i wystarczy do tego podstawowa znajomość zagadnienia. Jeżeli ChatGPT popełnia błędy, robi to tak, że można się zorientować, iż nie ma on wiedzy na dany temat.

UWAGA: We wszystkich przykładach, w których cytowałem ChatGPT, pozostawiłem oryginalną pisownię i interpunkcję. W odpowiedziach udzielanych przez ChatGPT zdarzają się błędy. Konieczne jest ich sprawdzenie przed opublikowaniem.

● Narysuj schemat stabilizatora napięcia 5,6 V z wykorzystaniem diody Zenera.

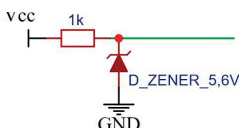

● Oto schemat stabilizatora napięcia 5,6 V z wykorzystaniem diody Zenera. Schemat przedstawia połączenie diody Zenera równolegle z obciążeniem oraz rezystora szeregowego podłączonego do źródła zasilania. Dioda Zenera jest oznaczona jako dioda 5,6 V.

Czy mogę Ci jeszcze jakoś pomóc?

Człowiek nie wyprodukuję takiej odpowiedzi. ChatGPT źle radzi sobie z projektami, obliczeniami. Jest za to w stanie dokładnie wytłumaczyć działanie układu.

● Objaśnij mi działanie układu pokazanego na załączonym rysunku.

● Rysunek przedstawia prosty schemat stabilizatora napięcia wykorzystującego diodę Zenera. Oto jak działa ten układ:

1. **Źródło zasilania (Vcc):** Jest to zewnętrzne napięcie zasilające układ, które powinno być wyższe niż napięcie, które chcemy stabilizować.
2. **Rezystor (1k):** Rezystor szeregowy ma kluczowe znaczenie dla działania stabilizatora. Jego rolą jest ograniczenie prądu płynącego do diody Zenera do bezpiecznej wartości. Wartość rezystora jest dobrana tak, aby przy maksymalnym prądzie diody Zenera i maksymalnym napięciu zasilania nie przekroczyć dopuszczalnej mocy strat diody.
3. **Dioda Zenera (D_ZENER_5.6V):** Dioda Zenera jest półprzewodnikiem, który pozwala na przepływ prądu w kierunku przewodzenia tak jak zwykła dioda, ale również — co jest unikalne — w kierunku zaporowym po przekroczeniu napięcia zwanego napięciem Zenera. W tym przypadku dioda Zenera ma napięcie nominalne 5,6 V, co oznacza, że będzie ona stabilizować napięcie na tym poziomie.
4. **GND (Ground):** Jest to wspólny punkt odniesienia dla układu, do którego podłączona jest katoda diody Zenera.

Jak układ działa:

- Kiedy napięcie zasilania (Vcc) jest podłączone, prąd zaczyna płynąć przez rezystor i diodę Zenera.
- Dioda Zenera zaczyna przewodzić w kierunku zaporowym, kiedy napięcie na niej osiągnie około 5,6 V, stabilizując w ten sposób napięcie na tym poziomie.
- Nadmiar napięcia jest „polykany” przez diodę, co pozwala na utrzymanie stabilnego napięcia dla urządzenia podłączonego równolegle do diody Zenera.

W zastosowaniach praktycznych urządzenie, które potrzebuje stabilizowanego napięcia, zostanie podłączone równolegle do diody Zenera, gdzie zielona linia przecina obwód. Dzięki temu urządzenie otrzyma stabilne napięcie niezależnie od fluktuacji napięcia zasilającego (Vcc), o ile pozostaje ono wyższe niż 5,6 V.

Jak widać, ChatGPT wspaniale radzi sobie z analizą obrazów.

INŻYNIER CZY PISARZ?

ChatGPT można poprosić o napisanie opowiadania.

● Napisz opowiadanie kryminalne. Pisz, używając stylu Agathy Christie. W tekście umieść pięć zaskakujących zwrotów akcji. Nie pisz, że jest to zwrot akcji. Pracuj ciężko. Powodzenia.

● W ustronnej angielskiej wiosce Saint-Mary-Mead, gdzie plotki rozprzestrzeniają się szybciej niż wiatr po polach lawendy, życie toczyło się spokojnym rytmem — aż do jednej nocy, kiedy znaleziono ciało. Było to ciało sir Reginalda Archibald, zamożnego dziedzica i mecenas sztuki, którego zastałem w przestronnej bibliotece jego wiktoriańskiej rezydencji, twarzą w dół na wykładzinie, z książką otwartą obok rozrzuconych stron.

Miss Jane Marple, która akurat odwiedzała swoją siostrzenicę w sąsiedztwie, została poproszona o pomoc w delikatnej sprawie. Nie była to zwyczajna śmierć serca, choć sir Reginald miał już swoje lata. Doktor Watson, wiejski lekarz, zauważył subtelne ślady na skroni zmarłego, które sugerowały, że śmierć nie przyszła sama.

Pewnego ranka, kiedy deszcz delikatnie stuknął w okiennice, domowników i służbę obudził dzwonek drzwi frontowych. Na progu stał młody mężczyzna, który twierdził, że jest zaginionym synem sir Reginalda, wrócił po latach, by się pojednać z ojcem. Jego pojawienie się było niczym błyskawica w pogodny dzień. Ale czy można zaufać przybyszowi, który pojawia się zaraz po śmierci dziedzica?

W międzyczasie, pani Fletcher, wierna gospodyni sir Reginalda, zauważyła, że z sejfów zniknęła cenna kolekcja monet. Było to o tyle dziwne, że tylko nieliczni wiedzieli o istnieniu tego skarbu, a klucz do sejfów zawsze nosił przy sobie sir Reginald.

W trakcie śledztwa, doktor Watson padł ofiarą nieszczyśliwego wypadku — potknął się, spadając ze schodów w głęboką piwnicę. Wyglądało to na nieszczyśliwy zbieg okoliczności, lecz Miss Marple zauważyła, że na ostatnim stopniu było rozsypane pudło do ciasta — a doktor był uczulony na mąkę.

Kiedy inspektor Slack, odpowiedzialny za śledztwo, odkrył, że sir Reginald właśnie zmienił swój testament na korzyść swojego „zaginionego” syna, atmosfera zgęstniała. Wszyscy w domu stali się podejrzani, a każdy z nich miał motyw.

W toku śledztwa, które prowadziła z niezwykłą subtelnością wyczuciem, Miss Marple odkryła, że książka, która leżała obok sir Reginalda, była nie tylko literaturą, ale również dziennikiem, w którym zmarły zapisywał swoje najintymniejsze tajemnice. W jednym z ostatnich wpisów wspominał o pewnej groźbie.

Nocą, w świetle księżycy, Miss Marple udało się odtworzyć ostatnie chwile sir Reginalda. Ustawiając szachy, odtworzyła partię, którą rozegrał z tajemniczym przeciwnikiem w dniu swojej śmierci. Wówczas to zrozumiała, że każdy ruch miał swój odpowiednik w rzeczywistości. Ostatni ruch sir Reginalda był desperacką próbą ostrzeżenia o zbliżającym się niebezpieczeństwie.

Ostatecznie, połączenie wszystkich wątków i dowodów przez Miss Marple doprowadziło do rozwiązania zagadki. „Zaginiony” syn okazał się oszustem.

Prośba o pięć zwrotów akcji sprawia, że tekst jest bardziej dynamiczny. Zabronienie umieszczania w tekście wyrażenia „zwrot akcji” powoduje, że akapity nie rozpoczynają się od słów: „Pierwszy zwrot akcji miał miejsce...”, „Drugi zwrot nastąpił, kiedy...”. Magiczne słowa „Pracuj ciężko” sprawiają, że odpowiedź udzielana jest wolniej, ale jest lepszej jakości. Chcesz mieć tekst napisany innym stylem? Nic prostszego niż poprosić o niego.

● Napisz opowiadanie kryminalne. Pisz, używając stylu Stephena Kinga. W tekście umieść pięć zaskakujących zwrotów akcji. Nie pisz, że jest to zwrot akcji. Pracuj ciężko. Powodzenia.

● W mrocznym miasteczku Derry w stanie Maine, jesień nadeszła wcześniej, niż ktokolwiek się spodziewał. Liście zaczęły opadać, dotknięte zimnym oddechem nadchodzącej zimy. W samym sercu tego miasteczka, pod starą willą rodziny Denbrough, znaleziono zwłoki. Był to Peter Denbrough, znanego pisarza thrillerów, którego twórczość niejednokrotnie przerażała mieszkańców Derry. Jego ciało odnaleziono w piwnicy, a twarz wykrzywiona była w grymasie wiecznego przerażenia.

Mike Hanlon, emerytowany bibliotekarz i nieoficjalny kronikarz Derry, zaczął składać w całość przerażającą historię. Hanlon, mimo swych lat, zachował ostrość umysłu i wrażliwość na mroczne tajemnice miasta, które znał lepiej niż ktokolwiek inny.

Dzień przed śmiercią Petera, miasteczko nawiedził cykl, którego atrakcje wydawały się niesamowicie zbliżone z motywami z jego książek. Główną gwiazdą był klaun, którego twarz wydawała się zbyt znajoma i zbyt przerażająca, by była tylko makijażem. Klaun zniknął następnego dnia, zaraz po tym, jak ciało Petera zostało odnalezione.

Wśród rzeczy Petera, Mike znalazł niedokończony manuskrypt. Historia opowiadała o klaunie, który był odzwierciedleniem zła skrywanego w każdym z nas. W miarę jak Mike czytał dalej, poczuł, że słowa wiadomości oddziaływały na niego, budząc w nim strach, którego doświadczył ostatnio w dzieciństwie.

Córka Petera, Allison, wróciła do Derry, aby zająć się sprawami ojca. Nie była w mieście od lat, ale wydawało się, że coś ją ciągnie do starego domu, mimo jej oporów. Allison, śledząc ojcowskie ślady, zaczęła doświadczać dziwnych wizji i szeptów, które wydawały się prowadzić ją do piwnicy, gdzie jej ojciec spędzał wiele nocy na pisaniu.

Tymczasem, w mieście zaczęły dziać się inne dziwne rzeczy. Zwierzęta domowe znikały bez śladu, a w nocnych wiadomościach mówiono o tajemniczym wzroście zaginionej dzieci. Mike, przeglądając archiwa biblioteczne, odkrył wzorec: podobne zjawiska miały miejsce co dwadzieścia siedem lat, a ostatni raz, kiedy to się stało, był rok, w którym Peter Denbrough zaczął pisać.

Pewnej nocy, Allison, nie mogąc już dłużej oprzeć się przyciąganiu, zeszła do piwnicy. Tam znalazła ścianę pokrytą starymi zdjęciami cyrku, których nigdy wcześniej nie widziała. W centrum, wypisane krwią, było jedno słowo: „Powrót”. Wtedy usłyszała za sobą śmiech.

Mike, który zaniepokojony brakiem kontaktu z Allison, przybył do willi, stanął w drzwiach piwnicy, tylko po to, by zobaczyć, jak podłoga pochłania Allison, która z krzykiem znikła w ciemności. Zrozumiał wtedy, że Peter Denbrough napisał coś więcej niż tylko książki — otworzył bramę do czegoś, co żyło pod Derry od...

Tekst nie jest wolny od błędów, ale został napisany błyskawicznie. Jeżeli chcesz, aby odpowiedź na ostatniego prompta była pisana dalej, wpisz słowo *więcej*.

UWAGA: ChatGPT ma ograniczenie dotyczące długości generowanego tekstu. Można je obejść, prosząc kolejno o napisanie: konspektu, a następnie rozdziału 1, podrozdziału 1.1 itd.